

[Marianne Jelved]

get interesseret i at få en aftale med arbejdsmarkedets parter om at lave omsorgsdage for de 600 mio. kr., der var afsat til det. Det ønsker vi at fastholde, vi synes, det er den prioritering, der skal til. Men det er historien bag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at sige velkommen til de nye ministre, og dernæst vil jeg takke statsministeren for redegørelsen af 27. december 1990. Jeg synes, det var en klog redegørelse, som lagde op til det samarbejde, som vi alle er klar over at der er brug for. Det muligens kunst bør være samarbejdets kunst. Regeringens Rembrandt og Socialdemokratiets Picasso må sammen kunne komponere et realistisk finansscenarie. Vi har hverken brug for økonomiske skønmalerier eller abstrakte rædselsbilleder. Vi har kort sagt en række opgaver, som vi skal løse i fællesskab.

Derfor bliver det store spørgsmål: Vil et flertal af Folketingets partier forpligte sig til at samarbejde om langsigtede og nødvendige beslutninger, eller er samarbejde bare noget, man taler om i en valgkamp for straks efter valget at kaste sig ud i kortsigtede partiegoistiske profileringer og taktiske smådrillerier? De er ikke sjove, og de løser ikke landets problemer.

Hvad er det så, vi har brug for at løse? Jeg mener, at arbejdsløshedsproblemet er det, vi skal prioritere højest. Her tror jeg, at den bedste medicin er en klog indkomstpoltik, og jeg vil også sige, at en klog indkomstpoltik er den bedste socialpoltik, vi kan føre. Vi herinde skal altså forberede de kommende overenskomstforhandlinger så klogt som muligt, og til den opgave mener jeg vi behøver at foretage skatteomlægninger. Jeg er enig i, at vi ikke bare kan dele penge ud, men hvis vi kan finde penge til nogle omlægninger, så vi kan forberede nogle gode og kloge overenskomster og på den måde føre en politik, som bringer flere i arbejde, har vi fat i den rigtige ende.

Jeg tror, vi alle er enige om, at vi har en for høj marginalskat i Danmark, vi har for høj en moms, og nogle af vore punktafgifter er også for høje.

Om punktafgifterne vil jeg gerne sige, at når det gælder billigere øl, billigere vin, billigere tobak, så medvirker vi ikke fra Kristeligt Folkepartis side. Vi sætter sundhedspolitikken højere end afgiftslettelser på disse områder. Men

der er en række andre afgifter. Hvorfor skal f.eks. afgiften på mineralvand være højere end afgiften på hvidtøl? Det har jeg aldrig kunnet se nogen særlig saglig begrundelse for.

Marginalskatten er for høj, men jeg mener også, at momsen er for høj, og dér må vi spørge: Hvad er det klogest at begynde med? Vi synes, at der er mange gode argumenter for differentierede momssatser, hvor vi begynder med at sætte fødevaremomsen ned. At den danske fødevaremomse er mere end dobbelt så høj som gennemsnittet i EF, finder vi ingen rimelig begrundelse for. I EF ligger den på fra 0,1 pct. til 9 pct., og i Danmark er momsen på basale, sunde fødevarer minsandten 22 pct.

Var det ikke noget at begynde på momsområdet, hvor vi har det strukturproblem – det vil jeg gerne sige til Det Radikale Venstres ordfører – at vi også her må nærme os EF-satserne, naturligvis, hvis vi skal have det fulde udbytte af det indre marked? Og skal vi bevare høje giftskatter, så må vi vise vilje til at harmonisere på andre områder. Derfor synes vi, at det ville være klogt at begynde her.

Jeg tror også, at det ville være et godt signal for at få de kloge overenskomster. Det er jo ikke noget, som Kristeligt Folkeparti alene står for; jeg kunne komme med flere citater, f.eks. af ledende personer i Dansk Arbejdsgiverforening, som jeg da går ud fra har en hel del forstand på overenskomstspørgsmål.

Men så vil jeg sige, at det, regeringen har spillet ud med på 6 pct.-skatten, er langt klogere end det, regeringen kom med i efteråret, for jeg vil gerne vedgå, at ikke mindst i indtægtsgruppen fra 150.000 til 170.000 kr. er der nogle, der har en dramatisk høj marginalskat. Vi har en lovmodelberegning fra Økonomiministeriet fra juni 1989, der viser, at i indkomstgruppen 150.000-152.000 kr. – det er nu en halv snes tusinde kroner højere, for det var 1988-89-tal – har man i givet fald en marginalskat på 104 pct. Det er klart, at det er en oplagt urimelighed, så at der er bestemte områder, hvor 6 pct.-skatten simpelt hen begynder for tidligt, er vi enige med regeringen i. Og at regeringen også sørger for, at der er fuld overførselsret for ægtefæller, er en klar, klar forbedring, som jeg her gerne vil complimentere regeringen for.

Vi har et problem med 6 pct.-skatten, men jeg mener også, at vi har et problem med momsen, og jeg vil gerne understrege, at begge proble-